

ภากร อุดม 2550: ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนประกอบ
และอุปกรณ์รถยนต์ของประเทศไทย ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์จีระศักดิ์
พงษ์พิชญพิจิตร, Ph.D. 103 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนประกอบและอุปกรณ์รถยนต์ไทย ด้านผลการแข่งขันและปัจจัยต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเชิงแข่งขันในการส่งออกของไทยเปรียบเทียบกับจีน ในกรณีตลาดญี่ปุ่น โดยใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2543-2549 มาวิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันของไทยและจีนตามทฤษฎีระบบเพชรสมบูรณ์ของไมเคิล อี พอร์เตอร์

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ไทยไม่มีความสามารถในการแข่งขันกับจีนในตลาดญี่ปุ่น เนื่องจากไทยมีการผลิตที่เน้นใช้แรงงานโดยเฉพาะแรงงานไร้ฝีมือเหมือนจีน แต่มีค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่า ประกอบกับจีนสามารถส่งสินค้าไปยังญี่ปุ่นได้ถูกและรวดเร็วกว่าอีกทั้งมีวัตถุดิบในการผลิตที่พร้อมกว่าและมีตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่รองรับทำให้มีต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่า ปัจจุบันระบบการจัดการของบริษัทรถยนต์ทั่วโลกมักใช้วิธีการจัดหาจากทั่วโลก (Global Sourcing) และการสร้างเครือข่าย Supply Chain ในการจัดหาชิ้นส่วนรถยนต์ ทำให้ประเทศญี่ปุ่นนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์จากจีนมากกว่าไทยและจีนสามารถครองส่วนแบ่งสูงสุดในตลาดญี่ปุ่นได้ การที่ญี่ปุ่นยังคงนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์จากผู้ผลิตไทยบ้าง เนื่องจากผู้ผลิตนั้นเป็นบริษัทในเครือหรือเป็นบริษัทที่ญี่ปุ่นร่วมลงทุนด้วย นอกจากนี้ชนิดของชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตในประเทศไทยหลายชนิดใช้ในญี่ปุ่นไม่ได้ เนื่องจากรถยนต์ที่ผลิตในญี่ปุ่นและในไทยบางครั้งมีรุ่นและแบบไม่เหมือนกัน

ดังนั้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภาครัฐควรมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องให้มีความสามารถมากขึ้น โดยเฉพาะการผลิตวัตถุดิบ ส่วนภาคเอกชนควรให้ความสำคัญด้านการวิจัยและพัฒนามากขึ้น เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้นในการผลิต นอกจากนี้ภาครัฐควรเจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อหาตลาดใหม่เพิ่มขึ้นและพัฒนาท่าเรือให้มีความสะดวกมากขึ้น

Parkorn Udom 2007: The Competitiveness of Automotive Parts and Accessories Industry of Thailand. Master of Economics, Major Field: Economics, Department of Economics. Thesis Advisor: Mr. Jeerasak Pongpisanupichit, Ph.D. 103 pages.

This research aims to investigate the competitiveness of automotive parts and accessories industry of Thailand concerning its performance and factors determining the competitiveness of automotive parts and accessories industry of Thailand compared with China in Japan Market. The research was composed by using data during 2000-2006 to compare and analyze the competitiveness between Thailand and China according to Michael E. Porter's Diamond Model.

The resulting showed that Thailand was not in the position to compete with China in the Japan market because not only they were unskilled labor intensive, the same as China but facing higher labor cost than China, but also the logistic between China and Japan is less costly and faster than Thailand to Japan. Moreover, China was more abundant with raw materials and had large domestic market. Since all auto manufacturers tended to use global sourcing and supply chain in running their business, therefore Japan preferred to import the automotive part and accessories from China in stead of Thailand and China hold the highest import market share in Japan market. However, Japan still imported the said auto parts form Thailand because the manufacturers were the affiliateser joint ventures of Japan firms. Furthermore, due to differential of series of Japanese car in Japan and Thailand, some auto parts and accessories which were produced in Thailand were not comply with those cars.

In order to be more competitiveness, Thai government should render continuously more support to the said business especially the required raw material field. For private sector, they should pay more attention on research and development in order to be raise the capability in using high technology in their productions. In addition, Thai government should also negotiate with other countries for a new market and develop their port with more convenience.